

עלי דפנה

הסגנית של הסגן

את השיעום והאפרוריות, שררו בכנסת כיום השני שעבר, שבי רה כניסתה של אשה בלונדית גדולה וסגנונית למזנון הח"כים. היתה זו לודמילה, אשתו הרומנטית של הסגן הטרי לוישבראש, דן תיבון. לודמילה, עיניה מצובעות בתכלת ושמלה תכולה תואמת, סככה כחוגגת

לודמילה קינאה

בין המסוכים, חייבה, לחצה ידיים, התנשקה, לא פסחה אפילו על שולחן אחד. לכל אחד הקדישה את תשורתיה הברושה: ברוסית (שפתה המקורית) ועברית, לסירוגין. "תראי, תראי, איך היא מארגנת לו את כל יחסי הציבור..." פלט לעברי חבר הכנסת, בקינאה גלויה. תיבון הגבר התנהל לאיטו במיזנון, ונראה רגוע לחלוטין. עם עוז שכנגד שזאת, הוא יכול להרשות לעצמו!

כו ירבו

כיום החמישי הנא יתקיימו בחירות לשלטון המקומי. "בחירות" זה לא המונח התואם את אשר ירחש שם, מכיוון שהתוצאות ידועות מראש. קדמו לכך דיונים ארוכים ומייגים עם בין חיים קופמן, מאיר שיט"רית ויצחק כספי (ליכוד) לבין דב תבורי ויהודה חשאי (מערך). הבעיה היתה כיצד לחלק את השלל המצומצם של התפקידים והתוארים בין מספר גדול של מובטחים. ארזים ומפוצים למיניהם משני המחנות? הפיתרונות לבעיה לא היו מקוריים במיוחד. דובר על רוטציה, בחי"ת שאותה, ושאר רעיונות שהתאקלמו בחייהם במדינה. אולם המוצא העיקרי הוא ריבוי הכיבודים, תוארים ותפקידים. אחסוך מכס כמה שעות מרשות-עצבים: ייבחר וישיב ראש המרכז המקומי — דב תבורי (מערך), ימונה לו גם ממלא-מקום מהליכוד (איוון, איוון...) — יגאל גריפל. יושבראש הדימוע והמועצה היא גוף רחב יותר מהמרכז) לא יהיה אלא הנער הנצחי של הליכוד, מאיר שיט"רית. הלי-

חשמל: לא בבת אחת!

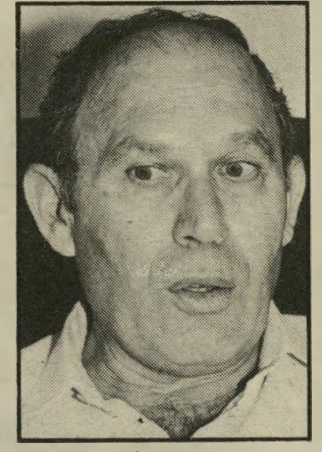
את ישיבתה של ועדת הכספים של הכנסת, בהשתתפותו של שריהאנרגיה משה שחל (שיצא בינתיים לחו"ל), פתח יושבראש הוועדה, אברהם שפירא, בצורה דרמטית. מדבריה הפתיחה שלו הסתבר כי עובדי חברת החשמל אימו אליו: "אם לא ימלאו ררישותינו, ננתק את החשמל! אפילו בכנסת לא יהיה לכם חשמל..." ענה חברי הוועדה חיים קופמן (חרות) בספק-הצלחה, ספק רצינות: "אני לא מוכן לדרון באווירה של אימים!" בתגובה על דבריו ככה האור במסר: הושלך הס בקרב הנוכחים. את השקט שבר חברי הכנסת אריאל ויינשטיין (ליברלים): "הנה", קבע, "הם (עובדי חברת החשמל) כבר ממשיים את האיום!" אמר, והסיר את ידו בחשאי ממתג החשמל. החשמל חזר והאיר את חדרי הישיבות של ועדת הכספים.

- ★ הידד, מודעי וקצב השלימו!
- ★ בחרות מתלוננים ש"אין עם מי לדבר" באיגוד העובדים הליברלים. עקב מחלתו של היו"ר, רנר.
- ★ מה מריץ אנשים להיבחר לתפקידים בשלטון המקומי בארץ? חו"ל!
- ★ בחרות אין מעזים לדבר בקול רם על מצבה המפולג-מסוכסך של המפלגה!
- ★ סקופ: איך ומדוע כבה החשמל באמצע ישיבתה של ועדת הכספים של הכנסת?

מיכאש'ים מזהסוג האישי

בשבוע שעבר גיליתי את שר העבודה והרווחה, משה קצב, מא-חורי אחד העמודים במיסרונות הדיע.

הסתודדות השניים בצילו של העמוד עוררה את סקרנותי. זכורים חילופי-המאמץ ההדדיים שחולקו ביד כה נדיבה בין השניים, בישיבות הממשלה. מודעי העדיף להעביר את הנושא, ולהסביר לי בהומור כמה עמוס סררי יומו, הנגמר בשעות הקטנות של הלינה, ואילו קצב שפע חיובים ונינו מוסים. כמו תמיד: "היחסים בינינו משופרים היום", אישר בהקלה, "אני שמח שיצחק הבין סוף-סוף, שהערותי היו ענייניות בלבד, ולא אישיותיות!"

תבורי אה, חו"ל!

מי שמנצלים כל ספסל או עמוד חבוץ להתמודדות-חירום הם שר המדע והפיתוח גידעון פת והשר לשעבר פסח גרופר (ליברלים). הסתודדות דחופה נערכה ביניהם, למשל, ברקות שקדמו להתמודדות הפנימית בליברלים על תפקיד סגן יושבראש הכנסת, בין חברי הכנסת הליברליים יצחק זייגר ודן תיבון. (תיבון ניצח) ההסתודדות היתה לי צורך תיאומי-עמדות (זייגר משתייך לקבוצת אברהם שריר, ואילו תיבון כון אומץ על ידי אנשיו של מודעי). שהופרעה כוונה-תחילה על-ידי ועל-ידי אחד מעמיתי, עצבים של השניים כמעט ובגדו בהם. אין לשכוח שהשניים הם שגררו את הליברלים לדיונים סוערים על פירוק הליכוד, שהובילו — בסופו של דבר — לדיונים ניווחים על ליכוד הליכוד.

"אילו הסתודדות?" התפלא גרר פה, "פשוט, אני שואל את גידעון מה קורה בישיבות הממשלה, והוא עונה

אין עם מי לדבר!

"אין עם מי לדבר באיגוד העובדים הליברלים!" התלונן באוזני השבוע אדם בכיר בחרות. הסיבה לכך נעוצה במחלתו של צבי רנר, יושבראש האיגוד, המי-

רנר אישפוז

אישפו בבית-חולים (רפואה שלמה). "כתוצאה מכך", המשיך המתלונן, "אין עם מי לדבר בעניינים השוטפים (כסף, כסף...) לאף אחד באיגוד אין, כנראה, יפריכו או סמכות. העסק משותק!"

לי... מתגעגע? לאירווקא, אבל רוצה להיות מעודכן. מרוע בחרתי דווקא בגידעון? מכיוון שהוא היחיד שיש לו זמן בשבילי. את מודעי (ומשה) ניסו לא רואים בכנסת, שריר עסוק... אז אני עם גידעון!"

פת וגרופר נחשבים ל"צמד המי תוסכלים" בליברלים. גרופר הפסיד את כס השר, ואילו פת את משרד התעשייה והמיסור. שכה אהב. צרת רבים?

***
כיום השני שעבר שימשה דלת-ההפרדה שבין שני חלקיו של מיזנון הח"כים בכנסת (חלק אחד מיועד לח"כים ולאורחיהם, וחלק אחר — לח"כים בלבד) כמסווה אידיאלי להת"ייעוצות בין אהרון אביהצירא (תמי"ל) לבין השר יצחק פרין. אביר חצירא התגאה לא אחת בכך שהוא יועצם של אנשי ש"ס. אלה מצידם הקשיבו, ופעלו בדיוק להיפך. כעת, כדי להשיג את מטרותיו, אולי הוא מיעץ בדיוק את היפוכו, ואלה פועלים עוד יותר להיפך. שמח בקניר-גארטן הלאומי!

טאבו!

במה דנו בישיבת שרי הליכוד כיום השני שעבר?
"תהרגי אותי אם אני זוכר..." ענה לי אחד המשתתפים בישיבה, "זה היה רחוק מדי מיישבת-הממשלה הבאה (ביום הראשון), כך שלא היה טעם לתאם עמדות. דנו ביחסים הפנימיים בין הגושים בליכוד (ליברלים וחרות)".
"ומה בדבר היחסים הפנימיים בין הגושים בחרות?" נגעתי בנקודה רגישה.
"בזה לא מעזים לדון!" צחק אחד משרייה-ליכוד. "אף פעם! גם לא כי פורום שרי-חרות... זה טאבו!"

דפנה ברק

במדינה

מן הסתם, בידי האירגון של אחמד ג'יבריל, שהכריז על ערפאת ועל חבי ריו כעל בוגדים שיש לחסלם. אם אכן משתמש אש"ף ביריעה על מקום הימצאן של גופות לצרכים פוליטיים, הרי זה מכוער. אך לא יותר מכוער מאשר השימוש של ממשלת ישראל בגופתו של פאהד קוואסמה לצורכי מיקוח — מה גם שהיה זה מיקוח חסר כל סיכוי, המעיד רק על כבודם של מי שהמציאו התחכמות זו. מבחינת אש"ף בוודאי היה רצוי יותר לקבור את קוואסמה (הקדוש המעונה של המהפכה הפלסטינית, כהגדרתו) בעמאן, מתוך צפייה שהגר פה תוחזר לחברון אם וכאשר תקום מדינה פלסטינית. כי כך יש לו ערך סימלי.

השכל הישר, אך באמצע השבוע הסתבר, כי השכל הישר, לפעמים, גובר ככל זאת. במכתב לחברי הכנסת של הרשימה המתקרמת, מוזמד מיעארי ומתי פלד, הסביר יצחק רבין כי הציע למשפחת קוואסמה לפעול אצל "ממשלת ירדן ומנהיג אש"ף" וכי ישראל תתיר את קבורתו של פאהד קוואסמה בחברון, תמורת "מידע על גורל הנעדרים".
כאילו במתוכנן, אם כי זה היה מיקרה מוחלט, פורסם, בו ביום, ראיון מוקלט של העיתונאי אמנון קפליוק עם יו"ר אש"ף, יאסר ערפאת. הד"מ שמעית הודיע ערפאת, כי הוא מוכן לברר את עניין הנעדרים, כתנאי ש"תתחדש ההיכרות".

יחסי חוץ במי תומכים הסובייטים?

אבן מספר שברית המועצות אינה תומכת בהנהגת אש"ף

בנאום שנשא השבוע ח"כ אבא אבן, יו"ר ועדת החוץ והביטחון, באזני חבי רייכנסת המקורבים לשרולת השלום, סיפר אבן על מידע שנמסר לו אישית מפיו של מנהיג ימפלגת הלייבור בכריטיניה, גיל קינוק, לאחרונה נפגש קינוק במוסקוה עם רוב מנהיגי ברית המועצות, ובכללם הנשיא והמוכ"ל, קונסטנטין צ'רניינקו.
לדברי קינוק נשאל צ'רניינקו על עתיד ההיכרות בין ישראל לבין הפלסטינים. להפתעתו ענה המנהיג הסובייטי, שאין זהות בין אש"ף ובין הפלסטינים, ולכן היכרות כזאת היא אפשרית. את המידע הזה ניתן להסכים בשלוש דרכים שונות:
● יתכן שקינוק המציא את הסיפור, כדי למכור לאבן משהו מכושף במיוחד, לצרכי הסברה או בידור קהל שומעיו המזנון בארץ ובחו"ל.
● יתכן שאבן עצמו המציא, או שיכלל את הסיפור, מאותן סיבות.
● לעומת זאת, יתכן גם שהדברים אומנם נאמרו, ושיש בכך אינדיקציה למידת הניכור בין הנהגת אש"ף הנר כחית לבין הסובייטים.

מיפלגות אל תסתכל בקנקן

גם אדם נחמד יכול להיות בין קיצוני. הראייה: דן מרידור
חבר בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת הגדיר השבוע את הח"כ החדש מהליכוד, דן מרידור, כגנץ הקיצוני ביותר שידעה הוועדה בשנים האחרונות.
"אסור להסתכל בחיצוניות הנחמדה של מרידור", אמר הח"כ. הוא תומך בכל יוזמה קיצונית, מתנגד לכל נסיגה ולכל ויתור. גם יחסו לתושבי השטחים הכבושים הוא חמור ביותר, ואין בו שמץ של הומאניזם.